Tavşanın Doğum Günü Olmayan Partisi
Ebru Mina TOMURCUK

Tavşanın Doğum Günü Olmayan Partisi

Ebru Mina TOMURCUK

Yeşil ormanın kalbinde, güneş ışığının yaprakların arasından dans ettiği yerde, Rosie adında bir tavşan yaşardı. Gökyüzü mavisi bir önlük giyer, bir kulağına sarı bir kurdele bağlardı. Her sabah Rosie kıvrımlı patikalarda zıplayarak arkadaşlarını neşeyle selamlar, el sallardı. Ormanın uyanışını izlemeyi ve başkalarının gözünden kaçabilecek küçük şeyleri fark etmeyi çok severdi.

Bir gün Rosie, yaşlı meşe ağacının yanında küçük bir iç çekiş duydu. Bu, gür kızıl kuyruğu sarkmış olan sincap Hazel'dı. "Ne oldu?" diye nazikçe sordu Rosie. Hazel yuvarlak gözlüklerini düzeltti ve fısıldadı: "Hiç doğum günü partim olmadı. Kimse doğduğum günü bilmiyor." Rosie'nin yüreği hafifçe sızladı. Hazel'a sıcak bir sarılma verdi ve özel bir şey düşüneceğine söz verdi.

Rosie yürüyüşüne devam ederken, tahta flütüyle yumuşak bir melodi çalan kirpi Bramble'ı ziyaret etti. "Senin doğum günü partin var mı, Bramble?" diye sordu. Dikenli başını salladı. "Benim doğum günümü de kimse bilmiyor," dedi küçük bir gülümsemeyle. Rosie'nin aklı çalışmaya başladı. Çok bilge olan baykuş Oliver'ı düşündü. Belki bir sürpriz planlamasına yardım edebilirdi.

O akşam Rosie, Oliver'ın sıcacık yuvasında onunla oturdu. "Oliver," dedi, "bazı arkadaşlarımızın hiç doğum günü partisi olmadı çünkü kimse onların özel gününü bilmiyor. Herkes için bir kutlama yapabilir miyiz?" Oliver'ın altın rengi gözleri parladı. "Ne harika bir fikir!" diye öttü. "Buna Doğum Günü Olmayan Parti diyebiliriz. Hangi gün doğdukları fark etmeksizin herkes gelip kendini özel hissedebilir."

Rosie ve Oliver Doğum Günü Olmayan Partiyi büyük bir özenle planladılar. Kır çiçeklerinin açtığı güneşli bir açıklık seçtiler. "Oyunlarımız ve ikramlarımız olacak," dedi Rosie, küçük bir kurşun kalemle notlar alarak. "Ve müzik!" diye ekledi Oliver. "Bramble flütünü çalabilir." Her konuğa küçük, el yapımı bir hediye verilmesine karar verdiler. Rosie'nin kumaş kesesi kısa sürede kurdeleler, palamutlar ve güzel taşlarla doldu.

Rosie gece geç saatlere kadar çalışıp arkadaşları için hediyeler yaptı. Hazel için küçük bir palamut kesesi dikti, Bramble için yumuşak bir yaprak battaniye dikti ve Oliver için parlak mavi bir tüy buldu. Her arkadaş için "Sen özelsin!" yazan küçük bir kart yazdı. Patileri yorulmuştu ama yüreği sevinçle doluydu. Onların mutlu yüzlerini görmek için sabırsızlanıyordu.

Parti sabahı Rosie açıklığa erken zıpladı. Dallara renkli kâğıt fenerler astı ve çimenlerin üzerine kareli bir örtü serdi. Oliver bir sepet meyveyle uçup geldi. "Oyunlar hazır," dedi. "Saklambaç ve zıplama yarışı oynayacağız." Rosie hediyeleri bir sıraya dizdi, her biri parlak bir yaprağa sarılmıştı. Her şey mükemmel görünüyordu.

Konuklar tek tek geldi. İlk gelen Hazel oldu, yeşil atkısı boynuna sıkıca sarılmıştı. "Bütün bunlar da ne?" diye sordu, gözleri kocaman açılmıştı. "Bu bir Doğum Günü Olmayan Parti!" diye sevinçle bağırdı Rosie. "Herkes için!" Sonra Bramble yuvarlandı, flütünü ve bir sepet ikram taşıyordu. "Bal kurabiyeleri getirdim," dedi. Oliver süzülerek indi ve hepsini sıcak bir gülümsemeyle karşıladı.

Rosie el yapımı hediyeleri dağıttı. Hazel palamut kesesini alınca sevinçle nefesini tuttu. "Bayıldım!" diye ciyakladı. Bramble yaprak battaniyeye sarındı ve flütüyle neşeli bir melodi çaldı. Oliver mavi tüyü papyonuna bağladı ve sevinçle öttü. "Şimdi," dedi Rosie, "kendimizle ilgili özel bir şey paylaşalım. Hazel, ilk sen başlamak ister misin?"

Hazel derin bir nefes aldı. "Palamut topluyorum ve onları ormanın her yerine dikiyorum," dedi. "Bir gün kocaman meşe ağaçlarına dönüşecekler." Herkes alkışladı. Bramble yazdığı bir şarkıyı çaldı ve orman da onunla birlikte dans ediyor gibiydi. Oliver yıldızlar ve onların her zaman evlerine nasıl yol buldukları hakkında bir hikâye anlattı. Rosie'nin yüzü ışıldadı. Her arkadaşın paylaşacak harika bir şeyi vardı.

Sonra oyun zamanı geldi. Eğrelti otlarının arasında saklambaç oynadılar ve Bramble en iyi saklanma yerini bir kütüğün altında buldu. Zıplama yarışı yaptılar ve Hazel'ın gür kuyruğu zıplarken hopluyordu. Rosie o kadar çok güldü ki kulakları kıpırdadı. Oliver herkesin sırasının gelmesini sağladı ve her arkadaşı alkışladı. Açıklık neşeli sesler ve bal kurabiyelerinin tatlı kokusuyla doldu.

Güneş batmaya başlarken Rosie herkesi etrafına topladı. "Bir şey söylemek istiyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Bazılarımızın hiç doğum günü partisi olmadığını fark ettim çünkü kimse özel günümüzü bilmiyor. Ama her biriniz her gün özelsiniz. Bu yüzden bugün sizi kutluyoruz!" Hazel'ın gözleri parladı. "Kendimi hiç bu kadar önemli hissetmemiştim," diye fısıldadı. Bramble başını salladı ve Oliver Rosie'ye kanadıyla nazikçe sarıldı.

Doğum Günü Olmayan Parti, ormanın en sevilen geleneği oldu. Her mevsim hayvanlar bir araya gelip birbirlerini kutlardı. Rosie her zaman yeni el yapımı hediyeler yapar, Hazel dikmek için palamut getirirdi. Bramble yeni şarkılar besteler, Oliver hikâyeler anlatırdı. Başka hayvanlar da katıldı ve kısa sürede bütün orman herkesin kutlanmayı ve değer görmeyi hak ettiği bir ana ihtiyacı olduğunu öğrendi.

O günden sonra ormanda kimse kendini unutulmuş hissetmedi. Rosie'nin gökyüzü mavisi önlüğünün cebi her zaman küçük hediyelerle doluydu, bir sonraki Doğum Günü Olmayan Parti için hazırdı. Ve ne zaman yeni bir arkadaş gelse, bir tezahürat ve el yapımı bir hazineyle karşılanırdı. Orman daha mutlu bir yerdi; nezaket, müzik ve sevilmenin sıcak hissiyle doluydu.

Ve eğer bir gün o yeşil ormana yolunuz düşerse, bir flütün neşeli sesini ve arkadaşların kahkahalarını duyabilirsiniz. Gökyüzü mavisi önlüklü bir tavşanın gülümseyerek hediye dağıttığını görebilirsiniz. Ve bileceksiniz ki bu ormanda herkes sadece doğum gününde değil, doğum günü olmayan her günde de kutlanır.

Rosie küçük bir nezaketin harika bir şeye dönüşebileceğini öğrendi. Doğum Günü Olmayan Parti herkese önemli ve sevilmiş olduklarını hatırlattı. Ve yıldızlar ormanın üzerinde parıldarken Rosie yüreği sevinçle dolu bir şekilde evine zıpladı; yarının arkadaşlarını kutlamak için yeni bir fırsat getireceğini biliyordu.